

Sygn. akt VU 622/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku D. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania D. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 19 marca 2013 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 19 marca 2013 roku, znak (...) w ten sposób, że uchyla decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 06 października 2011 r., znak (...) i przyznaje D. G. prawo do wypłaty emerytury od dnia 01 października 2011 r.,

II. wniosek o wypłacie odsetek przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. do rozpoznania.

Sygn. akt VU 622/13

UZASADNIENIE

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. D. G. we wniosku z dnia 26 listopada 2012 r. domagała się uchylecia decyzji z dnia 06 października 2011 r. w sprawie wstrzymania wypłaty jej emerytury oraz wypłaty zaległego świadczenia wraz z odsetkami.

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wznowił postępowanie w sprawie zakończonej ostateczną decyzją z dnia 06 października 2011 r.

Decyzją z dnia 08 stycznia 2013 r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury D. G. od 22 listopada 2012 r., a natomiast decyzją z dnia 19 marca 2013 r. odmówił uchylecia decyzji z dnia 06 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze

zm.) prawo o emeryturze za okres od dnia 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wraz z publikacją w dniu 22 listopada 2012 r. w Dzienniku Ustaw wyroku Trybunału Konstytucyjnego utracił moc prawną art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.), w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy.

W odwołaniu od decyzji odmownej z dnia 19 marca 2013 r. D. G. wniosła o jej zmianę „... poprzez uchylene decyzji ZUS z dnia 19 marca 2013 r. (...) w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od dnia 01 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., oraz nakazanie organowi rentowemu wypłatę świadczenia poczynając od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2011 r. wraz z ustawowymi odsetkami od każdej zaległej miesięcznej raty.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Decyzją z dnia 19 marca 2009 r. przyznano D. G. od 01 marca 2009 r. prawo do emerytury. Na dzień przyznania tego świadczenia wnioskodawczyni była zatrudniona w Urzędzie (...) w G..

Na podstawie art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych ... (Dz. U. Nr 257, poz. 1726), decyzją z dnia 06 października 2011 r. organ rentowy wstrzymał wnioskodawczyni wypłatę emerytury od dnia 01 października 2011 roku. Wypłatę emerytury zawieszono z uwagi na to, że ubezpieczona kontynuowała zatrudnienie.

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. D. G. we wniosku z dnia 26 listopada 2012 r. domagała się uchylene decyzji z dnia 06 października 2011 r. w sprawie wstrzymania wypłaty jej emerytury oraz wypłaty zaległego świadczenia wraz z odsetkami.

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wznowił postępowanie w sprawie zakończonej ostateczną decyzją z dnia 06 października 2011 r.

Decyzją z dnia 08 stycznia 2013 r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury D. G. od 22 listopada 2012 r., a natomiast decyzją z dnia 19 marca 2013 r. odmówił uchylene decyzji z dnia 06 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo o emeryturze za okres od dnia 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wraz z publikacją w dniu 22 listopada 2012 r. w Dzienniku Ustaw wyroku Trybunału Konstytucyjnego utracił moc prawną art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.), w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy.

(niesporne)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie w całości.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r. Trybunał Konstytucyjny (sygn. akt K 2/12) orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w

jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012 r. w Dz. U. poz. 1285.

Z mocy art. 190 ust. 1 Konstytucji orzeczenia trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. Poza tym, na podstawie art. 190 ust. 4 Konstytucji RP, orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, umowy międzynarodowe lub ustawa aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylecia decyzji lub innego rozstrzygnięcia i w trybie określonym, w przepisach właściwych dla danego postępowania. Na tle tego stanu prawnego przeważa pogląd, że utrata mocy obowiązującej przepisu z powodu jego niezgodności z Konstytucją oznacza, że przepis ten nie może być stosowany poczynając od daty jego uchwalenia. Wyrok Trybunału ma skutki retroaktywne, a przez to zachodzi konieczność ponownego rozpoznania sprawy z pominięciem już niekonstytucyjnego przepisu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2008 r. V CO 43/08 LEX nr 564856, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2006 r., II PK 42/06 LEX nr 950622). W razie wydania wyroku ogłaszanego niezwłocznie (art. 190 ust. 2 Konstytucji) za przyjęciem jego wstecznego działania przemawia argument, że stan niezgodności ustawy z Konstytucją jest okolicznością obiektywną, istniejącą w całym okresie koegzystencji tych dwóch aktów, tj. ustawy zasadniczej i ustawy „zwykłej”. Nie można pominąć argumentu, że gdyby skutek retroaktywny orzeczenia był w ogóle wyłączony, to nie byłoby podstaw do wzruszenia orzeczeń i decyzji, przewidzianego w art. 190 ust. 4 Konstytucji. Poza tym dopuszczalność wzruszenia orzeczeń i decyzji prawomocnych (ostatecznych) przez wznowienie postępowania oraz instytucja pytań prawnych (art. 193 Konstytucji) dowodziłyby braku racjonalności Zgromadzenia Narodowego (por. fragmenty uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z dnia 03 lipca 2003 r., III CZP 45/03, OSNC 2004/9136).

W stosunku do ubezpieczonych objętych rozstrzygnięciem Trybunału należy zatem dokonać rekonstrukcji stanu prawnego, powracając do stanu, jaki obowiązywał zanim do ustawy o emeryturach i rentach z FUS został dodany art. 103a cyt. ustawy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 21 lutego 2013 r., III AUa 41/13, LEX nr 1280645).

W świetle powyższego wnioskodawczyni, która nabyła prawo do emerytury od 01 marca 2009r. przysługiwało prawo do wypłaty świadczenia, nadal także w okresie po dniu 01 października 2011 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił wydaną na skutek wznowienia postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. postępowania zakończoną prawomocną decyzją z dnia 06 października 2011 r., decyzję z dnia 19 marca 2013 r. i orzekł co do istoty sprawy.